837/10

Den 15. februar 2010 blev i sag nr. 74.532:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sit tidligere arbejde er dækket af en firmapensionsordning i PFA Pension med dækning ved tab af erhvervsevne, klager over, at selskabet ikke vil udbetale invalidepension under hendes sygemelding fra 14/11 2007 og frem.

Selskabet har i første omgang afvist, at klagerens erhvervsevne efter karensperioden på 3 måneder har været nedsat i dækningsberettigende grad hverken midlertidigt eller varigt. Selskabet har imidlertid efter sagens indbringelse for nævnet anerkendt, at klageren er berettiget til 3 måneders udbetaling efter karenstiden som følge af en stivgørende operation, men har afvist yderligere udbetalinger.

Den tegnede forsikring giver ret til invalidepension, såfremt erhvervsevnen nedsættes med 50 % eller mere, ligesom der er ret til en sumudbetaling enten ved kritisk sygdom eller ved et varigt tab af den generelle erhvervsevne på mindst 2/3.

Klageren, der er født i 1961, er efter realeksamen bankuddannet. Hun avancerede hurtigt, og sideløbende gennemførte hun en merkonomuddannelse i jura og økonomi. I forbindelse med bankfusionerne opsagde hun sit job og uddannede sig til advokatsekretær og fik arbejde som sådan. I forbindelse med et firmaarrangement i 1999 på sit arbejde faldt hun og blev kørt på skadestuen. Man vurderede fra røntgen, at hun alene havde

forstuvet foden, og der blev anlagt bandage, som hun skulle bære i 3 uger. Da smerterne imidlertid fortsatte, opsøgte hun sin læge, der mente, at hun skulle se tiden an. En senere MR-skanning har vist en bruskskade på indersiden af rullebenet, og denne blev behandlet i maj 2001. Ved dette indgreb blev der ramt en nerve på ydersiden af foden, og dette har givet hende vedvarende gener. Hun flyttede grundet generne fra en 3. sal til 1. sal, hvilket angiveligt hjalp på generne.

Under en vandretur i G. i 2006 fik hun på ny ankelsmerter, der ikke umiddelbart forsvandt, hvorfor hun kontaktede hospitalet i november 2006. En magnetskanning viste en ny stor cyste i rullebenet især i det inderste hjørne. Under den efterfølgende artroskopi fandt man et større område uden brusk, og at der var død knogle herunder. Man vurderede, at dette indicerede, at der havde været et større brud i rullebenet. En brusktransplantation var herefter udelukket, og man anbefalede derfor en stivgørende operation af anklen. Denne operation blev foretaget i november 2007, hvor der blev isat to krydsede skruer lige under huden. Der var efterfølgende en del gener fra disse skruer, som herefter blev fjernet den 10/7 2008. Af hospitalets journal fra den efterfølgende kontrol fremgår:

> "Har haft godt resultat af fjernelse af skruerne. Men er som forventet stadig, og vil permanent være, handicappet med begrænset gangdistance og begrænset gang på trapper o.lign.
> Kan og må ikke løbe, hoppe danse o.lign.
> Obj.
> Ingen hævelse af ankelen men fortykkelse som forventet. Ingen ømhed.
> Ankel omfang +2 cm. Læg atrofi 34/39, lår omfang 47/49. Kontrol ved behov."

Over for selskabet har klageren i anmeldelse af 16/1 2008 anført, at hun har været sygemeldt siden 14/11 2007, og at der er lønophør fra hendes nuværende arbejde den 30/4 2008. Med hensyn til fratrædelsesdatoen har hun anført, at det endnu ikke vides, idet det afhænger af kommunen.

Samme dag den 16/1 2008 har klageren sendt oplysningsskema til kommunen. Det fremgår bl.a. heraf:

> "Genoptagelse af arbejdet
> Forventer du at kunne vende tilbage til din arbejdsplads ☐ Nej ☒ Ja
> …
> Hvis andet angiv årsag:

☒ Andet	Der skal indledes arbejdsprøvning jf. aftale med HS. Jeg har delvist genoptaget arbejdet for at bevare kontakten. Arbejdspladsen vil gerne beholde mig på nedsat tid, det er dog vigtigt at jeg ikke skal være længerevarende fraværende fra jobbet. MK fra L.E.S. vil kontakte socialforvaltningen for en drøftelse. Der er tilsagn om 4 dages uge. Jeg forventer at kunne arbejde optimalt. Skal dog bruge hjælpemidler rullebord/skammel til elevation af benet/bil/kørekort."

Selskabet har fremsendt spørgeskema til arbejdsgiveren, hvoraf det bl.a. fremgår:

"**1. Hvad er din medarbejders ugentlige arbejdstid?**

35 timer excl. Frokost

2. Kan du bekræfte, at din medarbejder er sygemeldt?

☐ Nej ☒ Ja, hvis ja, bedes nedenstående besvaret

Dato for den første sygedag 14/11-2007

Hvor mange timer om ugen er medarbejderen sygemeldt? 21

3. Er der mulighed for at din medarbejder kan genoptage arbejdet på nedsat tid?

☒ Nej ☐ Ja, hvis ja, hvor mange timer:

Men vi har tilbudt en 4-dages stilling."

I kommunalt regi fremgår det bl.a. af notat af 14/3 2008:

"Pgl. orienteres om, at hendes sygedagpenge ophører, da hun iflg. Sygedagpengeloven ikke kan betragtes som fuldt uarbejdsdygtig. Hun oplyses om, at kommunen skal foretage en løbende vurdering af uarbejdsdygtigheden pga. egen sygdom, og efter 3 mdr. sker en bredere vurdering og der skal kigges på, hvilke kompetencer borgeren har ifht det brede arbejdsmarked.
Det er vurderet fra kommunens side, at pgl. ikke er fuldt uarbejdsdygtig inden for alle erhverv og sit eget erhverv, da hun kan bestride kontorarbejde og kan bestride job inden for advokatsekretær og bankområdet.

I fht ansøgning om fleksjob orienteres pgl. om, at sagen er drøftet med fleksjobteamet d. 12.03.08. Ifølge teamet vil pgl. såfremt hun ansøger på det foreliggende grundlag, få et afslag, da hun ikke opfylder betingelserne for fleksjob.
Hvis pgl. fastholder sin ansøgning, skal hun søge kontanthjælp, da hendes sygedagpenge ophører. Hun oplyses om proceduren for ophør af sygedagpenge, partshøring osv.

Pgl. spørger mht transport, om hvordan kommunen vil hjælpe hende med at komme på arbejde. Hun orienteres om, at det er hendes eget ansvar at finde transportmulighed, og at hun har ansøgt om handicapbil og får hjælp til befordring via handicapafdelingen.

Pgl. spørger, hvordan hun skal bære mapper og papirer på sit arbejde. Hun oplyses om, at der kan fås en vogn til hende, så hun ikke skal løfte noget, og så hun kan støtte sig til den, mens hun går. Pgl. fortæller, at hun ikke kan færdes uden to krykker, og at hendes arbejdsplads skal have elevator, så hun kan komme hen til sin plads uden at skulle gå på trapper.
Hun fortæller, at tidligere socialrådgiver har givet hendes arbejdsplads afslag på, at der kunne etableres en arbejdsprøvning hos hendes arbejdsgiver, hvilket hun ikke kan forstå ikke har været muligt. Hun fortæller, at hun stadig stiller sig til rådighed til en arbejdsprøvning, og at hun ved samtale med H.S. og J.L. sidst i jan. 08, har fået at vide, at arbejdsprøvningen begyndte 1.04.08.

Pgl. oplyses om, at kommunen kun iværksætter arbejdsprøvning, såfremt borgeren har en varig nedsættelse, der vanskeliggør varetagelse af eget erhverv. Det vurderes i pgl.s tilfælde ikke at være nødvendigt med arbejdsprøvning, da hun vurderes at kunne bestride et job inden for sit eget erhverv som advokatsekretær eller inden for bankområdet.

Pgl. orienteres om, at kommunen gerne vil støtte op om arbejdsredskaber til hende og indretning af arbejdsplads. Dette mener pgl., at hun har efterspurgt siden maj 2007, og hun mener, det er for sent at tale om dette på sin nuværende arbejdsplads, da hun er opsagt pr. 30.04.08. Hun oplyses om, at når hun får en ny arbejdsplads, vil kommunen gerne hjælpe hende med indretningen.

Pgl. fortæller, at hun tidligere er blevet tilbudt en kørestol, men at hun har sagt nej tak, da hun ikke vil gøre sig mere syg end højst nødvendigt. I.G. påpeger, at pgl. dermed ikke har medvirket til at komme tættere på arbejdsmarkedet.
…
Pgl. fastholder, at hun kun kan arbejde på nedsat tid, og at hun ikke kan arbejde mere end hun gør på sin nuværende arbejdsplads. Hun oplyses om, at såfremt hun ønsker at arbejde på nedsat tid, skal dette vurderes ifht fleksjobbestemmelserne, og ifølge dem vil hun på det foreliggende grundlag få afslag. Hun oplyses om, at hun ikke har prøvet at være på en arbejdsplads, hvor der har været optimalt indrettet i fht hendes begrænsninger, og at hun derfor ikke kan vide, om hun i så fald vil være i stand til at arbejde fuld tid, 37 timer."

Ved skrivelse af 8/5 2008 har selskabet på baggrund af de rekvirerede lægelige og kommunale oplysninger afvist at udbetale invalidepension, da klagerens generelle erhvervsevne ikke er fundet nedsat i dækningsberettigende grad.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse og anmodede om en revurdering af sagen.

Kommunen havde i mellemtiden anmodet om en psykiatrisk speciallægeerklæring til hjælp til vurdering af klagerens funktionsniveau, og denne forelå den 14/5 2008. Det fremgik bl.a. heraf:

"Konklusivt er der ingen holdepunkter for tilstedeværelse af psykiatriske lidelser.
…
Arbejdsmuligheder og funktionsbegrænsninger:

…
Man vurderer at [klager] reelt har en funktionsnedsættelse og deraf følgende skånebehov på somatisk grundlag og man opfordrer derfor til, at der foretages en ortopædkirurgisk speciallægeundersøgelse med henblik på vurdering af dette."

Ved skrivelse af 25/6 2008 har selskabet herefter på ny meddelt, at afslaget på invalidepension fastholdes, idet det var selskabets opfattelse, at klageren kunne bestride et arbejde på mere end halv tid, når der blev taget de nødvendige skånehensyn.

Ved skrivelse af 2/7 2008 har klageren anmodet om endnu en revurdering af sagen, idet hun nu henviser til, at det af akter fra kommunen nu fremgår, at hun er uarbejdsdygtig i forhold til ethvert erhverv. Af den generelle helbredsattest af 19/5 2008 fremgår bl.a. :

"5. Beskrivelse af funktionsevnen
…
Kan ikke klare fuldtidsarbejde.
…
Det foreslåes, at pågældende arbejdsprøves, da det ikke vurderes at pågældende vil kunne magte et arbejde på ordinære betingelser."

Ved skrivelse af 13/8 2008 har selskabet på ny afvist at yde forsikringsdækning. Selskabet har fundet, at erhvervsevnen er nedsat grundet gener fra højre ankel i form af stiv afvikling af gang over fodled, hvilket fordrer specialsyet fodtøj, og der vil stedse være en tendens til hævelse, men erhvervsevnen ansås ikke nedsat med mere end 50 %, idet selskabet vurderede, at hun ville være i stand til at arbejde i et omfang, der svarer til mere end halv tid inden for jobs som advokatsekretær og andre lignende kontorjob.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet ved klage af 25/8 2008. Over for nævnet har hun nedlagt følgende påstand:

"Anerkendelse af at jeg har været berettiget til at være sygemeldt fra 14/11-2007 og dækning for 100% under sygdom. Anerkendelse af invaliditet - varig evt. som udbetaling efter 14/11-2007 (det sidste kun hvis kan) kravet kan først rejses efter denne dato."

Til støtte for sin påstand har hun i supplerende redegørelse bl.a. anført:

"Jeg mener at min arbejdsevne som følge af min operation den 14. november 2007 var fuldt nedsat. Jeg valgte at gå på arbejde 2 dage om ugen for at bibeholde mit job og i håb af at … Kommune godkender min daværende beskæftigelse til Fleksjob, vælger jeg at tage på arbejde med taxa. … Kommune betaler min taxakørsel fra den 23. december 2007 og frem til udgangen af marts måned 2008. Min arbejdsgiver accepterer at jeg kommer på arbejde to dage om ugen. Det er dog nødvendigt at mine kollegaer skal hjælpe mig i mit daglige arbej-

de, da jeg går på 2 krykker og ikke må støtte på mit opterede ben. Jeg må støtte på benet for ultimo januar måned 2008, men fortsætter med at gå i warker (noget man bruger i stedet for gips - den knækker ikke). Jeg har fortsat en dårlig gangfunktion og benytter fortsat krykker. I hele perioden vælger jeg på arbejde vælger jeg at lægge mit ben på skrivebordet, da det skal være i elevation. Jeg vil tillade mig at nedlægge den påstand, at jeg nok er en af de eneste i dette land, der under de givne omstændigheder vælger at gå på arbejde. Min søn foretager mine daglige indkøb m.v. ligesom jeg modtager hjemmehjælp fra … Kommune. Fra primo marts 2008 benytter jeg mine håndsyede sko. Min gangfunktion er fortsat besværet idet jeg har 2 skruer som sidder meget yderligere og medvirker smerter og blødning fra huden. Min sko indeholder en jernkappe. Skruerne fjernes ved operation den 10. juli 2008. Jeg benytter fortsat 2 krykker og har en begrænset gangfunktion. Hele mit funktionsniveau er nedsat idet jeg ikke må løbe, gå på trapper mv. På grund af min dårlige gangfunktion og når henses til at jeg er dårligt gående er det område hvor jeg kan søge job temmelig begrænset, fremgå af aktindsigten fra F86. … Kommune er ved at tage stilling til hvorvidt jeg er berettiget til kørekort og bil til brug i arbejdssammenhæng. Det er påkrævet af speciallæge i lægeerklæring af december 2007. Det er lidt utopisk, idet jeg ikke længere har råd til kørekort og bil. Men jeg mener det er med til at begrænse mine erhvervsmuligheder.

… Kommune valgte ikke at godkende mit nuværende job til sted for arbejdsprøvning og min arbejdsgiver være nødsaget til at afskedige mig ved udgangen af april 2008. Ved lægeerklæring af ultimo marts måned 2008 forlænger min læge min sygeperiode på fuldtid.

Jeg er nu i arbejdsprøvning, det vil sige at min arbejdsprøvning er sat lidt i bero, idet det ikke er muligt at skaffe de hjælpemidler jeg skal brug. Der findes ikke et velegnet bord, når man skal sidde med benet i elevation.

Endvidere er jeg blevet opmærksom på, at det jeg går på arbejde uden tilladelse fra Arbejdstilsynet er en overtrædelse af arbejdsmiljøloven For mit vedkommende kan jeg ikke gå på trapper, ved meget besvær vil jeg kunne komme ned - det betyder sikkert førligheden i mit ben, og ved henvendelse til Arbejdstilsynet er det blevet mig oplyst, at jeg skal søge en særlig tilladelse, såfremt jeg skal arbejde oppe i en bygning. Det er lidt mærkeligt af F86 ikke er opmærksom på denne bestemmelse, jeg vil selvfølgelig oplyse om reglerne på næste møde den 1.9.2008. Det er spørgsmålet om jeg og andre gangbesværet og kørestolsbrugere overhovedet kan få en tilladelse, idet vi ikke eller alene med stort besvær kan deltage i brandøvelser, og for kørestolsbrugere umuligt. Jeg tør slet ikke tænke på, hvilken ulykke der kan ske, såfremt der sker en brand eller anden ulykke - der slukkes for strømmen til elevator, så handicappede vil slet ikke kunne komme ud af bygningen, for slet ikke at tale om den forsinkelse med vil medføre for andre, som også skal ud.
…
Hvorvidt min arbejdsevne varigt er nedsat med mindst ½ eller mere, må den kommende arbejdsprøvning vise. Jeg skal for god ordens skyld oplyse, at jeg er interesseret i at arbejde, men kan selvfølgelig ikke bryde loven og såfremt det viser sig, at jeg kan og må arbejde vurdere jeg kunne opnå en løn på mere en 50 %, at min hidtidige løn på kr. 30.100,00 + 4 % i pension."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 2/10 2008 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Det er vores opfattelse, at klagerens erhvervsevne ikke er eller har været nedsat i dækningsberettiget grad, og at klageren derfor ikke bør have medhold i sin klage.

Det er klageren, der har bevisbyrden for, at der foreligger en dækningsberettiget nedsættelse af erhvervsevnen, men der er intet helbredsmæssigt, som forhindrer hende i at have et

arbejde på mere end halv tid. Klageren synes blot ikke at have et alvorligt ment ønske om at fastholde eller få et arbejde, idet hun synes at fokusere meget på mulige forhindringer for arbejdet (vanskeligheder ved at benytte bus - opnåelse af Arbejdstilsynets 4/5 godkendelse af arbejdsstedet) og ikke på mulighederne.

[klager] er en 47-årig veluddannet kvinde, der sidst har arbejdet som advokatsekretær. Hun er fyret fra stillingen, men havde faktisk et tilbud om fortsat ansættelse i en 4-dages stilling på samme arbejdsplads, som hun ikke ønskede at benytte sig af.

Det væsentligste funktionsbegrænsende helbredsproblem er følgerne efter stivgøring af højre ankel i november 2007. Der har ifølge vores lægekonsulent været tale om et relativt ukompliceret normalt forløb. Det er lægekonsulentens vurdering, at [klager] varigt vil have stiv afvikling af gang over fodled, behov for specialsyet fodtøj og formentlig varigt have tendens til hævelse. Der er fortsat mulighed for nogen forbedring. [klager] har varige skånehensyn overfor meget stående gående arbejde, men hun burde relativt problemfrit kunne varetage siddende arbejdsfunktioner, evt. med skammel til elevering af benet. Dette mener vores lægekonsulent kan tilgodeses i de fleste kontorjobs - også i arbejdet som advokatsekretær. Med [klagers] uddannelsesmæssige baggrund er dette en realistisk mulighed. Dersom disse skånehensyn tilgodeses, vil hun kunne klare et fuldtidsarbejde. Erhvervsevnenedsættelsen er klart under ½ både i nuværende og alle erhverv.

Denne opfattelse underbygges af arbejdsgiverens tilbud om 4 dages ansættelse, som dokumenterer, at der ikke har været tale om en midlertidig erhvervsevnenedsættelse i nuværende beskæftigelse, og af kommunens vurdering af, at [klager] ikke er uarbejdsdygtig. Vores opfattelse underbygges også af læge D.T.'s ikke særlig præcise angivelse af, at [klager] efter hans opfattelse ikke kan klare fuldtidsarbejde.

Ved vurderingen har vi alene lagt vægt på de helbredsmæssige forhold, men vi har dog også bemærket os, at der ifølge psykiatrisk speciallægeerklæring ikke er holdepunkter for tilstedeværelse af psykiatriske lidelser.

Med henvisning til klagerens skrivelse til Ankenævnet fra den 25. august 2008 skal det bemærkes, at vores vurdering af erhvervsevnen alene sker ud fra de helbredsmæssige forhold, og at eventuelle hindringer for klagerens beskæftigelse, som beror på indhentelse af tilladelse fra Arbejdstilsynet, ikke har eller kan have betydning for vurderingen af erhvervsevnetabets størrelse. Det bestrides, at [klager] med sit moderate handicap skal have en sådan tilladelse fra Arbejdstilsynet, og det gøres gældende, at [klager] må bevise, at sådanne regler forhindrer netop hende med hendes handicap i at få relevant ansættelse. Det gøres herudover gældende, at sådanne hindringer generelt relaterer sig til det enkelte job, som forsikringsselskabet ikke skal anvise."

Der har efterfølgende været ført en omfattende korrespondance - hvorunder der er indsendt meget omfattende bilagsmateriale. Klageren er derudover blevet undersøgt af speciallæge i ortopædisk kirurgi, og denne har i erklæring af 27/10 2008 bl.a. anført:

"**Objektivt:**
Vågen, klar og upåvirket. Pæne farver.
Gangen findes med krykkestokke, langsom gang, let trækkende på højre ben.
Hun besvarer beredvilligt på spørgsmål, og fortæller meget om sit forløb. Samtalen har taget to timer.

Kooperer meget velvilligt til undersøgelsen. Under samtalen kommer der en tåre frem i øjenkrogen, når vi kommer ind og tale om fremtiden, hvilket bekymrer hende meget.
Der er fokuseret på underekstremiteten.
Kommer let af og på med benklæderne, men det foregår siddende. Kommer let op på lejet.
Hun er hypermobil, og har en imponerende bevægelighed i hofterne med fri bevægelighed. Egal på begge sider. Ingen smerter i yderstillingerne.
Normal fleksion/ekstension, abduktion/adduktion og indad-/udadrotation.
På venstre hofte er der tydelig ømhed af trochanter major.
God kraft af underekstremiteter.
…
Vedrørende muskelskrumpningen vil jeg herfra anbefale, at hun får mulighed for at træne muskulaturen op. Det kunne eksempelvis gøres ved træning på en kondicykel. Hun har haft lyst til at forsøge cykling, men har ikke haft mod på det endnu, er bange for, at hun vælter.
En bedre muskelstyrke i højre ben gør også, at hun kan gå længere. Hun har af operatøren, ifølge oplysninger til mig, fået at vide, at hun højst må gå 5 km med artrodesen. Jeg kan ikke udtale mig om, hvad hun må med denne artrodese, idet man normalt ikke sætter begrænsning på, hvor langt man må gå, men lade patienterne gå til smertegrænsen. Ifølge journalnotatet er artrodesen helet, det er bare spørgsmålet, om den er helet på hele kontaktfladen, eller om der er områder, der ikke er helet. I så fald bør man ikke gå for langt, og ikke bære tunge ting, men ellers vil man lade begrænsninger være i forhold til smertegrænsen.
…
En fod, der kan bevæge sig normalt, kan pumpe væsken bort, og her vil man i løbet af tre måneder forvente, at der opnås en vis status quo, således at der ikke kommer så udtalt hævelse.
Problemet hos denne borger er, at hun ikke kan bevæge anklen, og hun har dermed svært ved at få væsken bort. Denne kombination med hendes varme støvler og tryk på nerverne på ydersiden af anklen (metalstiverne), at hun får tiltagende snurren og smerter i foden, når hun har den nedad. Når hun holder foden højt hævet mindskes tilløbet af væske, og hendes gener mindskes. Dette finder jeg også er rimeligt i hvert fald i forhold til hendes gener. Det er muligt, at hun et års tid efter sidste operation kan holde benet ned i længere tid.

Forslag med støttestrømper kan man lade komme an på en prøve. Problemet er bare, at foden så bliver endnu varmere (i den varme støvle), idet foden har svært ved at slippe af med varmen.

I en arbejdssituation er det korrekt, at hun har begrænset gangradius. De to kilometer finder jeg realistisk på nuværende tidspunkt. Hvis man gav hende tid til at træne muskulaturen omkring lår og underben, er det forventeligt, at hun vil kunne øge sin gangradius og formentlig også dermed kunne øge gangradius på en arbejdsplads.
Borgeren har oplyst til mig, at hun højst har kunnet arbejde fire timer. Som jeg ser hende, synes jeg, at det vigtigste er, at hun får trænet muskulaturen op. Med en intensiv træning af hendes ben, evt. kombineret med noget arbejde, vil det tage 4-6 måneder før muskulaturen i højre lårben er på størrelse med venstre.
…
Jeg vil anbefale, at hun bliver henvist til en Smerteklinik. Det er muligt, at hun kan tilbydes behandling, der tager nogle af de neuralgiforme smerter og dermed kunne hjælpe borgeren."

Ved skrivelse af 20/11 2008 har selskabet efter egen ortopædkirurgiske lægekonsulents vurdering af speciallægens vurdering fastholdt, at klagerens erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad. Selskabet har bl.a. anført:

> "Vores lægekonsulent oplyser i denne forbindelse, at han ikke finder, at der er nogen særlig begrænsning for klageren, idet hun burde kunne udstyres med lettere tildannet fodtøj og burde være i stand til at lade sig transportere i offentlige transportmidler.
>
> Der er heller ikke nogen dokumentation for, at klageren skal sidde ned hele tiden. Afveksling i arbejdet vil efter vores lægekonsulents opfattelse bedre hendes muligheder for at opnå et nærved normalt funktionsniveau. Der er således intet til hinder for at klageren selv henter sagsmapper, måske med hjælp fra et rullebord eller lignende. En arbejdsplads med mulighed for vekslende arbejdsstillinger ville være optimal.
>
> Endelig anser vores lægekonsulent det umiddelbart som noget vrøvl, at arbejdspladsen skal ligge nær jorden med hensyn til brandrisikoen. Anklen er i påkommende fald klart bæredygtig, og [klager] ville utvivlsomt drevet af angst og farehormoner kunne forlade en given brændende bygning i optimalt tempo."

Klageren har herefter i længere redegørelse af 23/11 2008 bl.a. opfordret selskabet til at anerkende, at hun er berettiget til dækning fra 14/2 2008 (3 måneder fra 1. sygedag), indtil genoptræningen er bragt til ende.

Herefter har selskabet i skrivelse af 5/12 2008 anerkendt en dækningsberettigende erhvervsreduktion i tre måneder efter udløb af karensperioden, idet lægekonsulenten har anført, at der i de første tre måneder efter en stivgørende operation er et medicinsk behov for ro omkring det opererede led. Herefter afhænger vurderingen af, hvilket besvær der viser sig ved mobilisering efter 3 måneders immobilisering.

Klageren gør i skrivelse af 15/12 2008 gældende, at hun fortsat har behov for fuldtidssygemelding, og henviser i den forbindelse bl.a. til, at hun i april 2008 blev henvist til operation til fjernelse af skruerne.

I den efterfølgende korrespondance har klageren fremsendt yderligere helbredsmæssige oplysninger, idet hun nu skal udredes for akromegali. Dette er imidlertid blevet afkræftet, hvorimod hun findes at have D-vitamin mangel, ligesom man i forbindelse med MR skanning af hjernen fandt en fortykkelse af knoglen i den hårde gane.

Klageren har i skrivelse til nævnet af 3/4 2009 anført, at en påbegyndt arbejdsprøvning er blevet standset, idet hun ikke kunne gennemføre genoptræning, nye undersøgelser på hospitalet vedrørende de nye fund og arbejdsprøvning på samme tid. Hun har vedrørende arbejdsprøvningen anført, at hun kun har kunnet varetage en 12 timers uge med indlagte pauser. Afslutningsvis har hun anført, at hun fortsat er sygemeldt og dermed anser sig berettiget til dækning i henhold til den tegnede forsikring.

Af kommunens notat om afklaringsforløbet af 30/3 2009 fremgår bl.a.:

> "F86 vurderer [klager] som en intellektuelt ressource stærk kvinde med en stor viden inden for mange områder. [klager] har trivedes med at være på værkstederne, hvor hun har fremtrådt udadvendt og imødekommende overfor de øvrige kursister. [klager] har i arbejdet virket fokuseret og koncentreret om sit arbejde. [klager] har oplyst, at hun ikke oplevede at have den energi og effektivitet, som hun tidligere har haft, mens hun arbejdede. [klager] har dog på værkstederne ikke haft problemer med at følge tempoet, men hun har oplevet, at hun var træt, når hun kom hjem efter 4 timer og havde behov for at hvile. [klager] har ej heller haft overskud til at møde hver dag, hun har således haft fri tirsdag og torsdag."

Ved skrivelse af 30/7 2009 har kommunens jobcenter truffet afgørelse om, at der ikke længere er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden, hvorfor udbetalingen ville ophøre den 31/7 2009. I den uddybende begrundelse hedder det bl.a.:

> "Vi mener ikke, at det er overvejende sandsynligt, at der vil blive iværksat revalidering.
> Ved denne afgørelse har vi lagt vægt på, at du kan vende tilbage til hidtidig beskæftigelse hvor der tages hensyn til skånebehov for fysisk arbejde."

Ved skrivelse af 7/8 2009 har klageren meddelt, at hun har fået ansættelse med en ugentlig arbejdstid på 32 timer. Hun gør herefter gældende, at hun er berettiget til sygedækning i henhold til forsikringen i perioden 14/11 2007 til 9/7 2009.

Afslutningsvis har selskabet i skrivelse af 16/11 2009 til nævnet fastholdt sin afgørelse, idet oplysningerne vedrørende akromegali og hypofysær kæmpevækst, fortykkelse af hårde gane og stabilisering af D-vitamin- og hormonniveau ikke har givet selskabets lægekonsulent anledning til at ændre den hidtidige afgørelse.

I relation til berettigelsen til udbetaling ved sygemelding har selskabet i skrivelsen anført, at der ikke automatisk er ret til udbetaling af invalidepension ved sygemelding, idet

det i dette tilfælde bør tillægges vægt, at udredningsforløbene ikke har påvist patologiske forandringer, men snarere normalvarianter i form af aldersforandringer.

Selskabet har afslutningsvis i skrivelsen konkluderet, at klageren ikke har sandsynliggjort, at hendes generelle erhvervsevne har været nedsat i dækningsberettigende grad ud over de 6 måneder, som selskabet allerede har anerkendt (med fradrag af 3 måneders karenstid).

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**Begrebet erhvervsevnenedsættelse, bedømmelsesgrundlag m.v.**
> § 16. Ved generel erhvervsevne forstås evnen til at arbejde som almindelig fuldtidsbeskæftiget ikke blot i forsikredes nuværende eller tidligere erhverv, men i alle erhverv.
>
> Stk. 2. Ved nedsættelse af den generelle erhvervsevne forstås, at forsikrede alene af helbredsmæssige årsager, der er en følge af sygdom eller ulykkestilfælde, ikke længere er i stand til at arbejde som almindelig fuldtidsbeskæftiget. Samtidig skal forsikrede have et indtægtstab, der mindst svarer til henholdsvis to tredjedele eller halvdelen af indtægten før nedsættelsen af erhvervsevnen.
>
> Stk. 3. PFA Pension vurderer, hvorvidt og i givet fald hvor meget den generelle erhvervsevne er nedsat. Vurderingen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyntagen til forsikredes tidligere og nuværende helbredstilstand. Vurderingen er uafhængig af tilkendelse af helbredsbetinget offentlig førtidspension."

Nævnet udtaler:
For at opnå dækning i henhold til forsikringsbetingelserne kræves, at der ud over et generelt erhvervsevnetab på mindst 50 % skal være et tilsvarende indtægtstab.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder det omfattende kommunale og lægelige materiale, finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at klagerens generelle erhvervsevne har været nedsat med mindst halvdelen ud over 6 måneder efter den stivgørende operation den 14/11 2007. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning ud over disse 6 måneder med fradrag af karensperiode.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen